

BEDLIWY (1) *ai*

N sg f b(e)dliwã.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Prawdopodobnie nazbyt ciekawy, ciekawski, wścibski: Ale czemu ią [żonę swoją] zowieżz swoiem złem? (—) Zła bowiem, Swiegotliwa, będiwa [!], połtówna, rospółzna. CiekPotr 6.

KN